

ЙШЛИ КОРОВИ ІЗ ДІБРОВИ

Помірно

Йшли ко - ро - ви із діб - ро - ви, а о - веч - ки —
з по - ля. За - пла - ка - ла дів - чи - нонь - ка
з ко - за - чень - ком сто - я. сто - я.

Йшли корови із діброви,
А овечки з поля.
Заплакала дівчинонька
З козаченьком стоя:

Двічі

— Ой як мені не казати —
Він стане питати.
Вечір прийде, нудьга найде,
Ні з ким розмовляти.

Двічі

— Куди їдеш, від'їжджаєш,
Козаче мій, орле?
Ой хто ж мене, молодую,
В цей вечір пригорне?

Двічі

Де ти, милий, чорнобривий,
Де ти, озовися?
Я ж без тебе тут горюю,
Прийди, подивися.

Двічі

— Пригортайся, дівчинонько,
Другому такому,
Та й не кажи тої правди,
Що мені самому.

Двічі

Де ж ти, милий, чорнобривий,
Де ж ти там загинув,
Покохав може другу,ю,
А мене покинув?

Двічі